

Žalm 88

Hospodine, Bože, má spáso, ve dne i v noci před tebou úpím;
kéž vstoupí moje modlitba k tobě,
nakloň ucho k mému bědování!
Samým zlem se sytí moje duše,
k podsvětí spěje můj život.

Jsem počítán k těm, co sestupují v jámu,
jsem jako muž, který pozbyl síly.
Jsem odložen mezi mrtvé jako skolení,
co leží v hrobech, na které už ani nevzpomeneš,
kteří jsou zbaveni ochrany tvých rukou.
Odložils mě do nejhlubší jámy, do temnoty hlubin.
Leží na mně tíha tvého rozhořčení,
všemi svými příboji mě trýzníš.

Známé jsi mi vzdálil, zhnusils mě jim,
jsem uvězněn, nemám východiska.
Oči mám zkalené utrpením, po celé dny jsem tě,
Hospodine, volal, vztahoval jsem k tobě dlaně.
Což pro mrtvé budeš konat svoje divy? Povstanou
snad stíny a vzdají ti chválu?
Což se o tvém milosrdenství vypráví v hrobě?
O tvé věrnosti v říši zkázy?
Což jsou známy v temnotě tvé divy,
tvoje spravedlnost v zemi zapomnění?

Hospodine, pomoz, k tobě volám,
ráno má modlitba přichází k tobě.
Hospodine, proč jsi na mě zanevřel
a svou tvář přede mnou skrýváš?
Jsem ponížen a od mládí hynu,
snáším tvé hrůzy, nevím si rady.

Přehnalas se přese mne výheň tvého hněvu,
děsuplné rány tvé mě umlčely,
ze všech stran se na mě denně hrnou jako vody,
všechny najednou mě obkličují.

Přítele a druha jsi mi vzdálil, jenom temnoty se ke mně znají!